MIELIPIDE

Norppakanta on lähtenyt selvään kasvuun, joten muutaman norpan verkkoihin jäämisellä ei ole kokonaisuuteen nähden juuri mitään merkitystä. **KALASTUSALUEEN PUHEENJOHTAJA PERTTI KUVAJA, RANTASALMI**

LUKIJALTA

Suomen luonnonsuojeluliitolle ei mikään riitä

Reilu kuukausi sitten luonnonsuojeluliitto vaati Saimaalle verkkokalastuskiellon jatkamista kahdella kuukaudella, eli heinä–elokuun ajaksi. Haukiveden kalastusalueen hallitus totesi kokouksessaan, ettei jatkokiellolle ole mitään järkeviä perusteita.

Kun vapaaehtoisista verkkorajoituksista sovittiin, niin samalla annettiin ymmärtää, että tilanne rauhoitetaan noin viideksi vuodeksi. Norppakannan kehitystä ja rajoitusten pitävyyttä oli määrä seurata.

Rajoituksia on valvonnan mukaan noudatettu erinomaisesti. Norppakanta on lähtenyt selvään kasvuun, joten muutaman norpan verkkoihin jäämisellä ei ole kokonaisuuteen nähden juuri mitään merkitystä.

Verkkoihin sotkeutuneet ovat lisäksi olleet normaalia huonokuntoisempia, ja seurantakuutti oli jäänyt kiinni juuri lähettimestä. Tämän vuoksi vaadimmekin radiolähettimien asentamisen kieltämistä kuutteihin.

Luonnonsuojeluliitto väittää täysin virheellisesti, että verkkoihin kuolee suurin osa menehtyneistä norpista, mutta todellisuudessa verkkokuolemien osuus on ollut vuosittain vain reilu kymmenen prosenttia kuolleina löydetyistä.

Viime kesänäkin löytyi kaksi erittäin laihaa kuollutta norppaa, joten herää epäilys, että verkkojen hävittyä Saimaalta ne kuolivat nälkään.

Kuutit itsenäistyvät touko–kesäkuussa eikä niillä ole enää verkkorajoituksen päätyttyä emää opastamassa verkkovaarasta, joten muutama heikkokuntoinen kuutti kaikesta huolimatta sotkeutuu verkkoihin.

Kolovedellä on kokoaikainen verkkokielto, joten siellä pitäisi teoriassa syntyä enemmän kuutteja, kuin muualla Saimaalla, mutta tilanne onkin päinvastainen. Syynä on melkoisella varmuudella ravinnon saannin vaikeus ilman verkkoja. Norppa tarvitsee ihmistä voidakseen hyvin.

Jos verkkokielto jatkuisi todellakin elokuun loppuun, kesäasukkaillakaan ei olisi sen jälkeen enää mitään mahdollisuutta saada hyödynnettyä Saimaan erittäin vahvaa muikku- ja kuhakantaa.

Saimaalle on istutettu miljoonien eurojen edestä kalanpoikasia ja harjoitettu hoitokalastusta ja muita kunnostustoimenpiteitä. Nämä kaikki uhraukset olisivat täysin hukkaan heitettyjä.

Toisaalla luonnonsuojeluliitto vaatii kotimaisen kalan lisäämistä ruokapöytiin ja samalla kieltää pyyntiä Saimaalla, jonka osuus sisävesikalastuksessa on noin 40 prosenttia. Kuinkahan tämä yhtälö toimii? Faktana lisäksi se, että norppakanta on kasvanut 30 vuodessa kolmintai jopa nelinkertaiseksi.

Myönteisenä asiana lopuksi Metsähallituksen Tero Sipilän suoraselkäinen kommentti, jolla hänkin tukee tukee nykyisen sopimustilanteen rauhoittamista ja jatkamista ennallaan.

Pertti Kuvaja
Haukiveden kalastusalueen puheenjohtaja
Rantasalmi

JUHA TASKINEN/KUVALIITERI

Esitys verkkopyynnin kiellon jatkamisesta norpan suojelemiseksi nostattaa tunteita Saimaalla.

Nukkumatti voitti

Muutama taitavasti ajoitettu rötösherraepäily laimensi isoa jytkyä. **Opiksi jatkossa**

2012 kuntavaalissa äänestysprosentti 59,8. PM Kataisen (kok) ja VM Urpilaisen (sd) suurkuntalaki: Suomeen jää 100 valtuustoa. **Entä äänestysprosentti?**

Nyky-yhteiskunnassa voi netin kautta hoitaa kaikki asiansa, paitsi äänestää. Miksi? Koska ei haluta. Hiljaiset olkoon hiljaa. **Näennäisdemokratiaa**

Aloite

5 450 000 suomalaista ei allekirjoittanut kansalaisaloitetta turkistarhauksen lopettamiseksi. **Suhteellisuus**

Vastauksia nivelistä

Nimimerkille ”Onko kokemuksia”. Tekonivelet on molemmissa polvissa ja hyvin olen pystynyt raskaisiin parsinavettatöihin. **Kivuttomat polvet**

Jouduin 58-vuotiaana Työkyvyttömyyseläkkeelle polvien tekonivelten vuoksi. Ei enää raskaaseen työhön. **Ei nimimerkkiä**

Maidontuottaja

Oli erittäin kiinnostavaa lukea romanimiehestä maidontuottajana. Nostan hänelle hattua. **Entinen maidontuottaja**

Apu löytyy

Jos pääteiden tievalot eivät syty tai palavat päivällä, niin ilmoita tienkäyttäjän linjalle puh. 02002100. **Valot kuntoon**

VIERASKOLUMNI

Keskustan työvoitto!

Sunnuntain kuntavaalit olivat kutkuttavan jännittävät tuloslaskennan loppuun saakka. Mikä tahansa kolmesta suurimmasta puolueesta olisi voinut kammeta itsensä paalupaikalle vielä pitkälle sunnuntain myöhäisiltaan saakka.

Lopullinen tulos ei muodostunut yksiselitteiseksi muilta kuin siltä osin, että politiikka on palannut politiikan sisällöksi.

Keskustan lopullinen tulos oli tyydyttävän ja kiitettävän välimaastoa.

Alueellisia ja hyvin paikallisia eroja luonnollisesti oli, mutta kokonaisuutena saimme valtavalle työllemme ympäri Suomen kiitoksen hyvän tuloksen muodossa.

Keskustan kenttätyö näytti jälleen voimansa. Ensin ehdokasasettelun suhteen ja sitten kampanjatyön suhteen. Jokaisessa Suomen kolkassa keskustan ääni näkyi ja kuului. Sekä ennen kaikkea näiden vaalien ainoa vaihtoehto, jonka vain keskusta pystyi esittämään.

Suomessa on käyty puolentoista vuoden sisään nyt kolmet vaalit. Eduskuntavaalit hämmensivät perinteistä puolueasetelmaa perussuomalaisten nousun osalta. Presidentinvaaleissa pakkaa hämmensi vihreät.

Suuria kannatuseroja nähtiin nyt myös kuntavaaleissa, mutta selvästi lopputulos oli paluu rauhalliseen poliittiseen asetelmaan puolueiden näkökulmasta. Kolme suurta muodostavat vastapainon pienille ja keskisuurille puolueille.

Kahden aikaisemman vaalin kannatuskehitykset eivät toistuneet näissä vaaleissa, joissa punnittiin ennen muuta paikallinen uskottavuus ja kyky kantaa vastuuta. Toivon kovasti erityisesti tätä jälkimmäistä nyt niille uusille valtuutetuille, joiden keskeisimpiä tavoitteita oli ravistella valtuustossa perinteisiä toimintatapoja.

Kaikille puolueille jäi myös työsarkaa kuntapolitiikan arjen rinnalle.

Äänestysprosentin kehityskulku ei ole demokratian kannalta kaunista katseltavaa. Kuinka onnistuisimme konkretisoimaan äänestämisen merkityksen kaikille suomalaisille? Protestoiminen niin, että jättää käyttämättä äänensä, johtaa eriytyvään yhteiskuntaan.

Tätä mikään puolue ei varmasti tavoittele.

Kuntavaaleissa äänestetään usein tuttua henkilöä ennemmin kuin poliittista puoluetta.

Usein kunnanvaltuustoissa myös tehdään hyvää yhteistyötä yli puoluerajojen, jolloin erot ja vaihtoehdot vaalitilanteessa hämärtyvät kuntalaisten silmissä. Siksi meidän kaikkien on huolehdittava siitä, että keskustelua vanhustenhuollosta, lääkäripalveluista, neuvola-aikojen riittävyydestä, investoinneista, veroprosenteista ja kaikesta kuntapolitiikasta käydään koko nelivuotisen valtuustokauden ajan.

Samalla kuntalaisten vaikuttamisen mahdollisuuksia päätöksentekoon pitää laajentaa. Kun saa vaikuttaa, asiat saavuttavat konkretiaa ja alkavat kiinnostaa.

Keskusta jatkaa kuntavaaleista hyvällä itsetunnolla eteenpäin. Suurin osa Suomea hylkäsi hallituksen suurkuntahankkeen ja toivoo lähipalvelujen säilyvän keskustan lupaamalla tavalla.

Jatkamme työtä koko Suomen ja kaikkien suomalaisten kotien hyväksi!

RIIKKA MANNER
on europarlamentaarikko (kesk.).

riikka.manner@europarl.europa.eu

Yhteiskunta holhoaa nuoria ja yrittäjiä

Maassamme on 50 000 syrjäytynyttä nuorta ja joka vuosi tulee 8 000 lisää. Samanaikaisesti meiltä uupuu 100 000 pienyritystä, 50 000 on lopettamassa ja 5 000 on siirtymässä tai on jo siirtynyt Viroon. Miksi kukaan ei tee mitään tälle asialle?

Asia olisi erittäin helposti hoidettavissa, mutta ilmeisesti se ei ole kenenkään intresseissä. Vai halutaanko aina vaalien alla saada aihe, josta revitään julkisuutta?

Nuorisomme on ahkeraa ja kunnollista. Nuoret haluavat tulevaisuudessa perustaa perheen, saada asunnon ja vakituisen työpaikan. Miksi näin ei sitten tapahdu?

Vuodesta toiseen minimipalkat, palkan sivukulut ja palkalliset lomat ovat kasvaneet. Samanaikaisesti yhteiskunnan holhous yrittäjiä ja nuoria kohtaan on kasvanut tuoden mukanaan lisää byrokratiaa.

Paikallinen sopiminen työntekijöiden ja työnantajan välillä ei ole mahdollista. Jos palkkaat nuoren ja maksat hänelle palkkaa 2000 euroa kuukaudessa, joudut maksamaan samalla erilaisia palkan sivukuluja lomakorvauksineen ja niin edelleen lähes saman määrän.

Työntekijän kanssa ei saa paikallisesti sopia työehdoista, vaan kaikki perustuu vanhoillisesti liittojen työehtosopimuksiin. Monissa Euroopan maissa näistä on jo luovuttu. Tämä ei tarkoita sitä, että työnantaja riistäisi nuoria työntekijöitä.

Kyseessä on nuoren työuran alku, ja nuorille on tärkeää saada työkokemusta. On selvää, että nuorella ei vielä tuossa vaiheessa ole sellaista osaamista, että hän pystyisi samaan kuin pitkän työuran tehnyt.

Mistä saada sitä työkokemusta, jos ei ole mitään mahdollisuuksia työllistyä?

Pienyrittäjä joutuu toimimaan varman päälle työllistäessään, ja väärä valinta voi ajaa koko yrityksen nurin. On pakko vaatia tuottoa jokaisen työpanoksesta.

Byrokratian pienentäminen, paikallinen sopiminen, palkan sivukulujen kohtuullistaminen ja niin edelleen sekä oppisopimuskoulutuksen laajentaminen ovat niitä keinoja, jotka mahdollistavat nuorten paremman työllistämisen ja auttavat saamaan oman elämän hallintaan. Näin nuoret pääsisivät ainakin näyttämään kykynsä.

En usko, että on niin hölmöjä yrittäjiä, jotka eivät vakinaistaisi ahkeraa ja tuloksellista nuorta. Jos kyseiset yrittäjien velvoitteet kohtuullistettaisiin, olisin itsekin valmis työllistämään ainakin kaksi uutta työntekijää.

Suomessa on tekemätöntä työtä vaikka kuinka paljon. Sitä ei vain ole kannattavaa nykyisessä järjestelmässä tehdä. Erityisesti maaseudun kehittäminen on jäänyt lapsipuolen asemaan.

Ahti Hurmalainen
yrittäjä
Espoo

Työn verottaminen lisää eriarvoisuutta

Verotuksen vaikutuksia arvioitaessa on huomioitava etenkin se, miten paljon verot nostavat välttämättömien tuotteiden, kuten asumisen ja kotimaisen ruuan hintaa. Näihin asioihin kaikkein pienituloisimmat joutuvat käyttämään lähes kaikki tulonsa.

Esimerkiksi asuntorakentamisessa työvoimakustannusten osuus loppuhinnasta on vähintään 55 prosenttia, kun huomioidaan koko tuotantoketju.

Myyntihinnaltaan 200 000 euroa maksava asunto ilman arvonlisäveroa on 162 602 euroa, josta työvoimakustannukset ovat 55 prosenttia eli 89 431 euroa.

Työvoimakustannuksista on verojen ja veroluonteisten maksujen osuus keskimäärin 60 prosenttia eli esimerkkitapauksessamme 53 658 euroa.

Näistä veroista maksetaan loppuhinnassa myös arvonlisävero, joka nostaa työvoimaverot yhteensä noin 66 000 euroon. Veroa maksetaan siis veron päälle.

Suomessa verotus kaksinkertaistaa asunnon hinnan, kun huomioidaan yritystenkin maksamat verot ja nettopalkoista maksettava arvonlisävero.

Kotimaassa jalostettujen elintarvikkeiden hintoihin sisältyy lähes yhtä paljon veroja. Maailman kaikkein korkeimpiin kuuluva työn verotus on pääsyy siihen, että Suomen hintataso on euroalueen korkein.

Korkeita elinkustannuksia on yritetty lieventää sillä, että esimerkiksi vuonna 2009 asumisen suora ja verotuki oli 6 300 miljoonaa euroa.

Jos tämä valtava rahamäärä jaetaan vaikkapa 500 000 kotitalouden kesken, se olisi 12 600 euroa jokaista taloutta kohden.

Teknologiateollisuuden nopea supistuminen vaatisi tilalle suuret määrät muuta teollisuutta, mikäli haluamme säilyttää nykyisen hyvinvointiyhteiskunnan.

Suomen viennistä 90 prosenttia on ollut teollisuustuotteita ja niihin liittyvää palveluvientiä.

Työn verottamisen suuri ongelma on myös siinä, että se suosii tuontia ja tuhoaa kotimaista, työvoimavaltaista teollisuutta niin vientialoilla kuin tuontia korvaavilla aloilla.

Mikäli haluamme oikeudenmukaisen verotuksen, on siirryttävä porrastettuun kulutusverotukseen, jolloin myös tuontituotteet joutuisivat maksamaan suuremman osan korkeasta verotuksestamme.

Terveellisten elintarvikkeiden veron pitäisi olla mahdollisimman pieni ja normaalin asunnon hintaan sisältyvä arvonlisävero pitäisi aluksi ainakin osittain palauttaa.

Taloudellisen tilanteen salliessa palautus normaalihintaisesta asunnosta voisi olla koko maksetun arvonlisäveron suuruinen. Ylellisyystavarat ja haitalliset tuotteet voisivat olla kovimmin verotettuja.

Vasemmistopuolueiden, vihreiden ja osittain jopa keskustan tukemina, tavoitteena on säilyttää korkea progressiivinen tulovero.

Ehkä kaikkein tuhoisin verolinjaus on perussuomalaisilla, jotka säilyttäisivät yhteisöveron 26 prosentissa ja ottaisivat uudelleen käyttöön varallisuusveron.

Lisäksi ne vasemmistopuolueiden tavoin vastustavat verotuksen painopisteen muutosta työn verotuksesta kulutuksen verotukseen. Kaiken lisäksi ne lisäisivät tuloverotuksen progressiota.

Timo Soinin verolinjaukset ovat käytännössä samanlaiset kuin 1970-luvulla vajaan 70 000 työttömän työllistämiseksi perustetun Miettusen hätätilahallituksen. Se asetti lisäveroja ja maksuja jo ennestään laman takia vaikeuksissa oleville yrityksille.

Näillä rahoilla työllistettiin 30 000–40 000 työtöntä tilapäisesti, mutta nämä toimet lisäsivät tuotannon supistamisia ja konkursseja.

On luonnollista, että haluamme saada elinkustannukset kohtuullisiksi ja kilpailukykymme sellaiseksi, että maksu- ja vaihtotaseet ovat positiivisia.

Tehokkain keino tämän päämäärän saavuttamiseksi on siirtää painopiste työn verottamisesta porrastettuun kulutuksen verottamiseen.

Pentti Rotola-Pukkila
Kauhajoki

> Työn verottamisen suuri ongelma on siinä, että se suosii tuontia ja tuhoaa kotimaista, työvoimavaltaista teollisuutta.«
>
> **PENTTI ROTOLA-PUKKILA**

Kestääkö kantti?

Kunnanhallituksen esitykset ovat netissä. Jokaisen esityksen kohdalla tulisi olla kyllä- ja ei-lokero, jota klikkaamalla kuntalainen voisi ottaa kantaa kyseisestä asiasta.

Voi olla kova paikka monelle valtuutetulle?

”Jokainen päivä on vaalipäivä.”

Voitaisiin puhua demokratiasta ihan oikeasti.

Rauno Kallunki
Salla

Lukijalta-osasto

■ Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.

■ Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”. Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*

HUIDUNPERÄ

Kunnallisvaalit tulivat ja vaikuttivat

Kunnallisvaalit on nyt tässä maassa hoidettu, ja uudet valtuustot aloittavat työnsä.

Huidunperällä todettiin, että vaalikampanja sujui tällä kertaa varsin asiallisesti ja sopuisasti.

Uusia valtuutettuja tuli mukaan, kun monivuotiset, kokeneimmat, jättivät mandaattinsa tehdäkseen tilaa nuoremmille.

Moni muu asia vaikutti nyt ratkaisevasti vaalituloksiin.

Ensinnäkin maasta on hävinnyt sata kuntaa. Niitä on jäljellä enää 337.

Kun valtuustopaikkoja on vähentynyt samalla 2 000–3 000, kunnallishallinnossa on tapahtunut suuria muutoksia. Peruskysymys on, luotetaanko meillä tulevissa ratkaisuissa kuntalaisten omaan harkintakykyyn ja tahtoon vai sanellaanko päätökset ylhäältä käsin, valtiohallinnosta.

Tämän päivän kansalaista kiinnostaa nyt, miten vaalitulokset ovat muuttuneet edellisten, vuoden 2008 kunnallisvaalien tuloksista.

Virallinen tilasto kertoo, että koko maassa annettiin silloin 2 549 235 ääntä. Koska äänioikeutettuja oli 4 191 662, oikeuttaan jätti käyttämättä yli 1,62 miljoonaa kansalaista.

Äänestysprosentiksi tuli 61,2.

Kokoomus sai annetuista äänistä 23,4 prosenttia, SDP 21,2 prosenttia ja keskusta 20,1 prosenttia.

Perussuomalaisten osuus oli 5,4 prosenttia.

Vihreät ja vasemmistoliitto saivat molemmat vajaat yhdeksän prosenttia äänistä, RKP 4,7 ja kristillisdemokraatit 4,2 prosenttia.

Nyt uusin tilastomme kertoo kokoomuksen keränneen 21,9. SDP:n 19,6, Keskustan 18,7 ja perussuomalaisten 12,3 prosentin kannatuksen.

Vihreät ja vasemmistoliitto saivat 8,5 ja 8 prosenttia. RKP:n osuus säilyi ennallaan.

Vuoden 2008 kuntavaaleihin verrattuina kolme suurta menettivät kukin vajaat kaksi prosenttia kannatuksestaan. Erityisen merkittävää kuitenkin on, että meillä nyt jälleen on puoluekentässämme entiset, tutut kolme suurta eli kokoomus, SDP ja keskusta.

Äänestysprosentti laski kuitenkin edelleen. Nyt se jäi vain runsaaseen 57 prosenttiin.

Huidunperälläkin pohdittiin laskun syytä.

On nurinkurista, tuumattiin, että presidentinvaaleissa äänestysprosentti oli ensimmäisellä kierroksella lähes 73, vaikka presidentti vaikuttaa meidän kuntalaisten elämään huomattavasti kunnanvaltuustoja vähemmän.

Syyksi on arveltu vaaliväsymystä, epäselviä vaihtoehtoja ja monia muitakin tekijöitä.

Huidunperällä kuitenkin arveltiin, että tällä kertaa merkittävänä syynä oli selkeän ”me vastaan muut” -asetelman puute.

Presidentinvaaleissa on helppo rakentaa asetelma toiselle kierrokselle. Viime eduskuntavaaleissa perussuomalaiset onnistuivat rakentamaan asetelman Portugalin avustuspaketin avulla: me vastaan Etelä-Euroopan maat.

Nyt, kun tällainen asetelma puuttui, preussuomalaiset saivat eduskuntavaaleihin verrattuna peräti 253 000 ääntä vähemmän.

Se selittää noin kaksi kolmannesta äänestysvilkkauden vähentymisestä.

Kuntavaalien tuloksista keskusteltaessa nousi esille naisvaltuutettujenkin määrä.

Entisiin aikoihin verrattuna kotitalouksien työt ja tehtävät ovat ratkaisevasti helpottuneet ja keventyneet teollisuuden, kaupan ja tekniikan ansiosta.

Pitkäaikainen kotiäitiys on vähentynyt. Miehet ovat ottaneet enemmän vastuuta kotitöistä ja lasten kasvatuksesta.

Lasten laitospäivähoito on lisääntynyt.

Naisten osuus on siten vastaavasti lisääntynyt kodin ulkopuolisessa työvoimassa.

Uusissa valtuustoissa naisia on noin 3 450 eli 36 prosenttia valtuutetuista. Heistä lähes kolmannes, 1 080, on valittu keskustan listoilta. Seuraavaksi suurin ”naispuolue” on sosialidemokraatit, jotka saivat valtuustoihin noin 720 naista.

Suhteellisesti eniten naisvaltuutettuja meni läpi vihreistä. Vihreiden valtuutetuista yli 60 prosenttia on naisia.

Pienin naisosuus, alle neljännes, on perussuomalaisilla.

Yleensä vaaleihin osallistumisemme on vaimeata muihin Pohjoismaihin verrattuna. Eduskuntavaaleissa äänestysprosenttimme jää 65 prosentin tienoille, kunnallisvaaleissa alle 60 prosentin.

Viime EU-vaaleissa osallistumisemme jäi 40 prosenttiin. Presidentinvaalien kakkosvaiheessakin luku jäi alle 70 prosentin.

Käytössämme ovat neljät valtakunnalliset vaalit. Seuraavat, EU-vaalit, ovat 2014, eduskuntavaalit taas 2015. Presidentinvaalit tulevat vuonna 2018.

Kunnallisvaaliemme jälkeen on siten pari vuotta rauhallista aikaa elettävänämme, Huidunperällä todettiin.

HEIKINTYTÄR